

[Collet]

offentliggøre indholdet af, før det onsdag har været drøftet i folketingsgruppen».

Men som sagt kom forslaget aldrig nogen sinde. Årsagen til, at vi ikke har set noget forslag fra den socialdemokratiske folketingsgruppe, må have været, at de kunne ikke blive enige om noget forslag. Forholder det sig sådan, har vi nok en forklaring på, at Socialdemokratiet har ført sådan en underlig negativ og passiv linje i forbindelse med lovforslagets behandling.

Så kommer vi til SF. SF har i det mindste gjort sig den ulejlighed at præstere et lovforslag til en alternativ politik, en stribe af lovforslag, som de kalder bøftatarkuren. Lad nu være, at SFs lovforslag var dårligt gennemarbejdet, lad være, at lovforslagene bemærkninger var præget af Glistrup-jargon og blomsterbarnssprog, lad være, at lovforslagene ville virke landsskadeligt på samfundsøkonomien, og lad være, at forslagene blev jordet af et kæmpeflertal her i Folketinget. Lad være alle disse ting, men SF evnede i det mindste at samle en enig folketingsgruppe bag et selvstændigt forslag, som befolkningen og folketetinget kunne tage stilling til, mens Socialdemokratiet lænede sig surt, tvært og passivt tilbage.

Situationen i Folketinget er i dag derfor følgende: Socialdemokratiet har intet forslag fremsat, SFs forslag afvises stort set af resten af Folketinget, og kun regeringens forslag ligger klar i ordentlig og gennemarbejdet tilstand. Der er ingen som helst tvivl om, at regeringens model for begrænsning af det lånefinansierede forbrug er den bedste løsning på problemet.

Naturligvis er det ubehageligt for regeringen og regeringspartierne at skulle gribe ind i borgernes hverdag for at få dem til at hjælpe med at stoppe gældsætningen til udlandet. Naturligvis er det svært at løse de overgangsproblemer, der har været i forbindelse med lovforslagene gennemførelse, men så godt som det er muligt, uden at kuren mister sin virkning, er disse overgangsproblemer løst under udvalgsbehandlingen.

Når det nu af hensyn til betalingsbalancen er nødvendigt – og det er stærkt nødvendigt – så er den af regeringen valgte metode, nemlig opsparingsfremme og kreditkøbsbegrænsning, den mest skånsomme, den socialt mest afbalancerede og den mest retfærdige over for de berørte kredse af befolkningen.

Med hensyn til kartoffelkurens effektivitet kan vi allerede nu se resultaterne: den virker.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Da denne kartoffelsuppe kom, sagde vi, at det var et ynkeligt figenblad, som kun skulle tjene til at dække over regeringens afmagt over for problemerne. Når de store linjer skal trækkes op her i dag, så må vi sige, at det er en kendsgerning, som står fast, også efter de ændringsforslag, som er kommet igennem.

Jeg har hæftet mig ved, at de borgerlige partiers repræsentanter i Radiotetinget forleden lørdag ikke var i stand til at afvise påstanden om, at der snart vil komme nye justeringer, som de kaldte det, altså nye indgreb. De var faktisk i stand til at fastslå, at der meget nemt kan tænkes meget snart at komme nye justeringer. De vidste nemlig godt, at det, der her foretages, ikke på nogen måde går til roden af problemerne, og at et nyt indgreb snart vil blive nødvendigt for denne regering, bl.a. fordi man ikke går til roden af problemet med det lånefinansierede forbrug.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Collet ikke turde nævne den tanke, VS er fremkommet med under disse debatter, nemlig at lave en egentlig rentefradragsreform, der går ind på de lån, som virkelig er de afgørende, når det gælder det lånefinansierede forbrug. Den tanke at gå til roden af problemet, som VS er kommet med, har man ikke turdet lytte til. Man har villet friholde dem, som det altid er denne regerings opgave at friholde, nemlig dem, der i forvejen har for meget.

Derfor kommer dette ikke til at virke. Derfor er dette skævt. Derfor stemmer vi imod det. Derfor tror jeg, vi snart vil komme til at opleve, at denne regering vil stille med endnu et håbløst makværk af en pakke.

Jes Lunde (SF):

Jeg vil ikke holde nogen lang tale her ved tredjebehandlingen. Jeg er ganske enkelt for træt til det. Fjorten dages arbejde med denne lovpakke, som vi har forsøgt af et ærligt hjerte at rette op på uden resultat, trætter.

Vi fik vores ændringsforslag stemt ned ved andenbehandlingen, og vi kan se nu, at det, der ligger til afstemning ved tredje behand-